

GASTEREN TEUN ALFRED MICHEL ROY SEBAS & HANS PRESENTEREN

WOENSDAG
15
JUNI 2016

POOLBODE NO.3

VANUIT HET POOLCENTRUM RIDDERSTRAAT 29 NIJMEGEN / WWW.POOLBODE.NL

RRROUND ONE!!!!!!!!!!!!

RAKE KLAPPEN

Wat is het toch spannend. Nu al. En dan bedoelen we de pool natuurlijk. Nog maar 1 ronde gespeeld en deelnemers staan elkaar bijkans naar het leven. Vooral in relaties die nog onbekend waren met het fenomeen Poolbode vallen de klappen. Zo stond het bijna-echtpaar **Walinski** op het punt een huis te kopen, maar... beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald. Een van beiden zoekt zelfs naar 'voorlopige woonruimte', zo wordt gefluisterd. **Daniël Aukes** is al verhuisd: hij slaapt volgens dezelfde bron al enkele nachten in het Kronenburgerpark en niet meer hoog

en droog aan de singel, naast **Rianne**. Wat een ellende. Gelukkig is er ook goed nieuws: **Rutger Zwart** staat stabiel in de top van het klassement, net als **Leien Dakje**. Trots op zichzelf, dat zijn ze. En terecht. Wat te denken ook van **Jack van der Weide** die na 6 wedstrijden nog 116e stond en zich nu in de top-tien heeft genesteld. En van **Rob Fila**: van 174 naar 3. Je bent oud-winnaar of niet... Ook assistent-trainer **Herman Heuver** en **Petur Pax Petursson** doen het heel aardig, maar de bloemen gaan naar **Elsbeth Bland**. Voorlopig dan. Onderin is het een tranendal, zoals het hoort:

daar hangt een tros **Morellen** naast **Theo Uijen** en **Team Boxmeer**. **Kaat** bakt er ook weinig van, en kijk eens naar **Boris Lemereis**. De jongens **El-sing** kunnen eveneens beter voetballen dan voor-spellen, maar er is nog niks verloren **Thijs** en **Wessel**: je kunt nog makkelijk meer dan 100 punten halen, net als

*Sebas, Michel, Hans
Alfred, Teun & Roy*

Erik Wonderslof

Jesse

KaNiBalen

Scally

Randolph Wild

Robert Lagendijk

Recht uit Renkum

Frank Brink

JEUX SANS FRONTIÈRES

Rake trappen

En dan werd er ook nog gevoetbald. Het kan niet op! We begrijpen allemaal ineens dat het maar beter is dat Nederland zich hier niet in hoeft te mengen. Inzet, tempo, duelkracht! Ellebogen, tulbanden! Wel wat weinig doelpunten, maar ja, vind je het gek! Beesten van keepers, doodsverachting bij de verdedigers! Rake trappen! Eredivisie, je weet wat je te doen staat. Trainers en coaches uit Oost-Europa, die hebben we nodig. Of anders uit IJsland of Wales. Laat ze maar komen, de Kroaten en de Polen. Met busjes tegelijk.

WOENSDAG 15 JUNI, 15:00, LILLE
RUSLAND - SLOWAKIJE

GROEP
B

Voor het EK hadden we een beetje te doen met de Russen. Het zit ze al een tijdje niet echt mee. In niets. Zelfs een beetje doping mag niet meer. Maar wat gebeurt er? De hele wedstrijd tegen de Engelsen is er geen beweging in ze te krijgen, zelfs niet bij een 1-0 achterstand, en in blessuretijd knikken ze er eentje zomaar binnen. Uit het niets. Hebben ze verstopperij gespeeld of konden ze niet beter en hadden ze mazzel? In elk geval zijn ze in hun opzet voortreffelijk geslaagd: Engeland is wanhopig en laat tegen Wales, de koploper in de groep, vast ook weer punten liggen. Als kippen zonder koppen. En wat doen ze zelf? Ach, de bilaterale betrekkingen tussen Slowakije en Rusland zijn al 70 jaar goed. Bovendien is de Slowaakse trainer Juán Kozak dinsdag in het spelershotel nog uitbundig gefêteerd: voor zijn 44e verjaardag kwamen 'spontaan' 4 wulpse brunettes op bezoek in zijn suite. Schaars gekleed, champagne in de koeler en met een licht maar zwoel Russisch accent. Heerlijk. Alle tactische plannen kunnen derhalve de prullenbak in, een lekker potje ballen is voldoende voor Yarmolenko en de zijnen: Rusland 2, Slowakije naar huis. Zo eenvoudig kan voetbal zijn.

WOENSDAG 15 JUNI, 18:00, PARIJS
ROEMENIË - ZWITSERLAND

GROEP
A

Wat waren ze goed hè, die Roemenen? Het EK was nog geen kwartier oud en daar was al bijna het eerste doelpunt. De toon was gezet. En daar houden vijf nou zo van bij de Poolbode. Kansen creëren, jagen, de tegenstander het idee geven dat ze beter zijn door ze een doelpuntje te gunnen. En daarna keihard een penalty afdwingen. Dát is Roemenië. Onvoorspelbaar. Goochelen met de tegenstander. Ze in verbijstering achterlaten. Dat gaat tegen Zwitserland niet veel anders worden. Die zijn straks geheid drie punten kwijt. En elf horloges. Oké, de Zwitsers hebben de eerste wedstrijd gewonnen. Maar dat was tegen Albanië. En Roemenië heeft de eerste wedstrijd verloren, maar dat was tegen Frankrijk, en bovendien volkomen onterecht. Dat alles levert een mooie prognose op voor beide teams. Maar wij zetten in op Roemenië.

WOENSDAG 15 JUNI, 21:00, MARSEILLE
FRANKRIJK - ALBANIË

GROEP
A

Een mager zonnetje schijnt door de straten van Marseille. Een veegmachine doet haar laatste ronde. De eerste koffiebar gaat open. Een kioskhoudster legt de kranten goed. Vandaag rusten de lokale hooligans uit. De Russen marcheren op naar Villeneuve-d'Ascq. De laatste Engelsen zijn van de keien geschraapt en het bloed is in de goten weggespoeld. De caféhouders kunnen er nu wel weer een beetje om lachen. Een goede voorbereiding is het halve werk. Engeland-Rusland, dat is bier, aangelengd met traangas. Ze hebben natuurlijk niet hun beste meubilair op het terras gezet. En de stoelen zijn voorzien van een GPS-tracker, dus alles staat zo weer op

z'n plaats. Vandaag komen de Albanen. Die hebben werkelijk geen idee. 'Wat doen we hier en hoe werkt dit?' Je leest het in hun verbaasde ogen als ze om zich heen kijken en de westerse rijkdom aanschouwen. Als een Albanese over een terrasstoel struikelt, biedt hij nederig zijn excuses aan. Hij bestelt een jus d'orange en probeert een croissant. Drinkt een Coca Cola. Of twee. Na de wedstrijd gaat hij direct naar het hotel. Morgen weer vroeg op de trein naar Lyon. Daar wachten de Roemenen. Ook zo'n aardig volk, net als de Fransen, met van die grappige zigeunerorkestjes. En daarna: eindelijk weer terug naar Albanië, naar de warme moederschoot.

DONDERDAG 16 JUNI, 15:00, LENS
ENGELAND - WALES

GROEP
B

De Engelsen. Wéér wonnen ze hun EK-openingswedstrijd niet. Da's nul uit tien. Oef! En nu moeten ze winnen tegen buurman Wales, dat zijn allereerste EK-wedstrijd eenvoudig won. De Welshmen waren trouwens wel heel aardig tegen de Engelsen, de laatste dagen. 'Hè verdorie jongens, weer niet gelukt die eerste wedstrijd. Dat moet balen zijn! Weet je, je moet je misschien niet zo zenuwachtig maken. Ontspan wat. Is maar een tip hoor. Potje kaarten, biertje drinken, even met de vrouw de stad in... Doe ermee wat je wilt.' Sympathieke lui. Vanmiddag staan ze tegenover elkaar. Elf ontspannen mannen uit Wales tegen elf bloednerveuze Engelsen. Hodgson probeert er op zijn vertrouwenwekkendst uit te zien. Maar die wallen. Het is duidelijk te zien: niet geslapen. Stel toch dat ze weer niet winnen... En dat Engelse hooligans daarna de stad in trekken voor de broodnodige botviering... Dan zit een derde

wedstrijd er niet eens meer in. Lens ligt niet ver van Calais. Voor je het weet is football coming home.

DONDERDAG 16 JUNI, 18:00, LYON
OEKRAÏNE - NOORD-IERLAND

GROEP
C

Ze waren best goed, die Oekraïners. Met twee heel verschillende strijdplannen, dat wel, maar die voerden ze fraai en aanvankelijk geheel onvoorspelbaar uit. Je zou haast denken dat het geen toeval was. Schijnbewegingen op de flanken, even op de plaats rust en dan een enkele goed uitgevoerde precisieaanval. Tot diep in het Duitse achterland. Verwarring alom. En bijna doeltreffend. Hauptmarschall Yogi 'Ich kratz mich' Löw en z'n mannen hadden het er zomaar moeilijk mee. De defensie wankelde even, maar de troepen herstelden zich vlot. No damage done. Eén gerichte tegenstoot van een geheim luchtmachteskader zorgde voor een tijdelijke verstoring van de vijandelijke afweer en een blijvend gat in de verdediging. De infanterie bleef gelijktijdig kalm zoeken naar ruimte voor de beslissende aanval. Die er dan ook kwam. Vrij eenvoudig uiteindelijk.

En Noord-Ierland? Dat heeft helemaal geen zin meer in voetbal. Niet vanwege de nederlaag tegen Polen, want daar hadden ze eigenlijk best op gerekend. Ook niet omdat Oekraïne veel beter is dan Arek Milik en z'n stucende vrienden. Zelfs niet omdat het oppermachtige Duitsland in de laatste poulewedstrijd wacht. Maar wel omdat een 24-jarige Noord-Ierse jongen zo zat was, dat hij van de rotsen tuimelde. Dood. En dat is tragisch. Wat je er verder ook van denkt.

DONDERDAG 16 JUNI, 21:00, SAINT-DENIS
DUITSLAND - POLEN

GROEP
C

De strijd der titanen! Geintje natuurlijk. Polen won moeizaam tegen Noord-Ierland in een tenenkrommende pot (Bondscoach Adam Nawalka: 'Ze moesten met drie mannen mijn schoenen uittrekken.') Maar wat bleek? Duitsland won eigenlijk net zo moeizaam. Ze kregen kansen, dat wel. Maar die reflecterende Oekraïners lieten zich het kaas niet van het brood eten. Maar ja. Der Mannschaft is een dieselmotor. Komt langzaam op gang en eenmaal op stoom is er geen houden meer aan. Wie kan ze stoppen? Nou ja, Spanje misschien. Zullen we er nog een paar grapjes over de Polen tegenaan gooien, zoals de Pool een verse kwak cement op een baksteen ketst? Nee, zonde van de tijd. De verbouwing ligt al te lang stil. Na deze pot mogen ze het nog een keer proberen. En wie weet zien we ze daarna nog terug in een achtste finale. Maar dat is niet waarschijnlijk, want Oekraïne... Wel waarschijnlijk is dat ze over een klein weekje met de busjes richting Polen vertrekken, met een kleine omweg langs de bollenstreek. Hennie de Haan: 'Weinig mensen weten dat de Polen sinds kort werken met een op magnetisme gebaseerde tactiek. De selectie is een zorgvuldig afgewogen samenstelling van Noordpolen en Zuidpolen. Mits goed gepositioneerd, oefenen die een enorme aantrekkingskracht op de bal uit. Tegen de Noord-Ieren was het nog een beetje afstemmen. Ook al omdat bij hen het Noorden wat versterkt was. Maar tegen de Duitsers verwacht ik dat Blaszczykowski tussen de linies gaat bewegen als tegenpool. De Polen zullen deze wedstrijd volledig beheersen.'

VRIJDAG 17 JUNI, 15:00, TOULOUSE
ITALIË - ZWEDEN

GROEP
E

We schrokken ervan. Het slechtste Italië aller tijden schoot Circus Fellaini helemaal de tent uit. Met dank aan slangenmens Courtois bleef het nog bij 2-0. Vlak daarvoor speelden de Zweden. De oude Ieren hadden Ibrahimovic met twee rollators op de zestien klemgezet en als over een sjoelbak vuurden zij hun schoten af op Isaksson. Hoolahan scoorde, maar om het gezellig te houden, werkte Clark de bal sympathiek in eigen doel. Nu is er dan Italië-Zweden. Op 18 juni 2004, bijna exact twaalf jaar geleden, stonden ze voor het laatst tegenover elkaar op een eindtoernooi. De 26-jarige Gianluigi Buffon en een jonge Andreas Isaksson (22). Het werd 1-1, met dank aan de late, formidabele hakbal van nog zo'n oudgediende: Zlatan Ibrahimovic. Staat hij straks als onbereikbare paardenstaart tussen de goedgekaptte scheermessen van Italië en bidden de Zweden dat er heel diep in Isaksson een niet eerder gezien slangenmens opduikt? Zou het?

VRIJDAG 17 JUNI, 18:00, SAINT-ETIENNE
TSJECHIË - KROATIË

GROEP
D

In de wedstrijd tegen Spanje lieten de Tsjechen zien waarom ze kans maken op de tweede ronde. Ze lieten zich heel knap zoek spelen door de eeuwige tiki-taka-kabouters. Gaven nieuwe invulling aan de begrippen 'er niet aan te pas komen', 'van het kastje naar de muur gestuurd worden' en 'de wratten van de beer zijn kont krabben'. De Spanjaarden mochten van hen ook lekker schieten op keeper Petr Cech, die dankbaar in de wedstrijd groeide. Je zag hem glunderen onder zijn vliegeniersmuts. De Tsjechen wachtten keurig tot een eindje in de tweede helft om ook eens de middenlijn over te sluipen, en bijna deden ze het: stiekem scoren. De Kroaten zijn gewaarschuwd. Koppie erbij houden is het devies. Dat wordt vooral voor de arme Corluka een opgave. Met zijn witte tulband en blauwe shirt speelde hij een helft lang voor smurf, na twee ellebogen en een knie op zijn hoofd (Corluka: 'Godzijdank kreeg ik die schoen daarna niet op mijn hoofd, maar in mijn gezicht'). Geluk-

JEUX SANS FRONTIÈRES

kig hebben de Kroaten de kleine Modric, voor het betere denkwerk, het snellere voetenwerk en de mooiere goals. Voorspelling: de Kroaten gaan drukken, de Tsjechen gaan terughangen. Maar wie gaat er winnen?

1 Tsjechische uitdrukking (bradavice medvěda poškrábání jeho zadek): achter de feiten aan lopen.

VRIJDAG 17 JUNI, 21:00, NICE

SPANJE - TURKIJE

D Donderdagavond. 'Wat zullen we doen?' Het is Vicente del Bosque. Tegenover hem zit Fatih Terim. De walrus en de overheerser, samen aan een tafeltje in Nice. Laat zonnetje erbij en uitzicht op de Middellandse Zee. Die ligt er strak bij. In de verte hier en daar een bootje vluchtelingen, meer niet. Wat een rust. Morgen moet het eigenlijk gebeuren. Maar goede vrienden helpen elkaar. Gelijkspelletje. Daar hebben ze geen woorden voor nodig. Kansjes over en weer, maar 0-0 is een mooie uitslag. Spanje in de tweede ronde, Turkije nog alle kans. 'Trikrát, domino?', zegt Vicente. Of toch opstaan voor een potje petanque? Misschien is het zo ook wel goed. Fatih is niet meer de beweeglijkste sinds z'n knieoperatie na een potje voetbal met de lijfwacht van Erdogan, en Vicente heeft eigenlijk een hekel aan nadenken. Altijd gehad ook. 'Eerst maar wat eten?', vraagt Del Bosque met een blik op z'n biefstukje, en z'n snor krult omhoog. Terim kijkt hem eens aan. Het water loopt hem in de mond. Wanneer gaat die verdomde zon toch onder? Vicente schenkt zichzelf nog eens bij, laat een boertje en zegt: 'Nu we hier toch zitten, Fatih. Reken jij zo af? Want anders scoort Morata.'

ZATERDAG 18 JUNI, 15:00, BORDEAUX

BELGIË - IERLAND

E De nederlaag van de Belgen werd bekwaam ingeleid door negatieve Marc Wilmots. In de persconferentie haalde hij zijn eigen team voor de zekerheid maar meteen onderuit. De beste spitsen zijn niet mee. De verdediging is lek. De nieuwe vriendin van Kevin de Bruyne is vrij lelijk. Het gemjammer miste zijn uitwerking niet. We zagen een gretig, maar bangig elftal. Geen bal kwam aan. In ieder geval niet op de voet van Lukaku - voorwaar een voet van formaat. Hopeloze voorzetten van De Bruyne... Had hij zijn schoenen verkeerd om aan? Een boze Jan Vertonghen. En dat in deze poule! Zweden! Ierland! Want wat blijkt (wisten wij ook niet): Ierland kan keigoed voetballen. Ze hebben een spits in de gelederen die we in de gaten gaan houden: Wes Hoolahan. In Ierland noemen

ze hem Wessi. We kunnen alleen maar hopen dat de schoonzus van Kevin de Bruyne wél in de smaak valt bij Wilmots en dat dit andersom ook het geval is. Want als Wilmots blij is, dan zien de Rode Duivels zichzelf misschien ook weer zitten.

ZATERDAG 18 JUNI, 18:00, MARSEILLE

IJSLAND - HONGARIJE

F De laatste keer dat Hongarije zich op een groot toernooi liet zien, was in 1986. Péter Disztl, die met Rot-Weiss Erfurt zes jaar later FC Groningen Europees uitschakelde, verdedigde het doel. Centraal achterin speelde de bebaarde Antal Róth, die na het toernooi, ietwat naïef, door Feyenoord ingelijfd werd. Verder was er natuurlijk de vedette Lajos Détári, die altijd József Kiprich zocht, toen nog tovenaar van Tatabánya Banyasz SC. Ze bakten er in 1986 echter niet veel van. Weinig zelfs. In dat jaar was IJsland niet veel meer dan de onbegrepen strateeg Ásgeir Sigurvinsson, die bij VFB Stuttgart gewend was om te spelen met mannen als Immel, Buchwald, Förster, Allgöwer en Klinsmann, maar die kwaliteit in de nationale ploeg niet terugvond. En nu? Hongarije kwalificeerde zich moeizaam en begon sterk aan het EK. IJsland kwalificeerde zich, viva Hollandia, vrij eenvoudig, maar opende zenuwachtig tegen de Portugezen. Hongarije zal willen heersen op de poesta, met Balázs Dzsudzsák in het zadel en ruiters Zoltán Stieber en Zoltán Gera naast zich. Welke IJslander pakt een zeis en loopt het gras op? Alfred Finnbogason, die al jaren teert op Friese goals? Kolbeinn Sigþórsson, die na Ajax nog amper scoorde? Of dan toch: Eiður Guðjohnsen?

ZATERDAG 18 JUNI, 21:00, PARIJS

PORTUGAL - OOSTENRIJK

F Verdeel het veld in vier evengrote rechthoeken. En let vanavond vooral op twee van die rechthoeken: linksboven en rechtsonder. Daar worden de acties gemaakt, de schoppen uitgedeeld, de schwalbes ingezet, de schoten gelost, de gebaartjes gemaakt, de tranen geplengd. In die rechthoeken voetballen Cristiano Ronaldo en Marko Arnautovic. Goed, de één heeft het verder geschopt dan de ander. Verder zien we louter overeenkomsten. Miskend, onbegrepen, uren voor de spiegel, egocentrisch, lachen zonder schik, oncollegiaal. Ventjes die je het liefst hup, zonder iPad naar bed stuurt. Maar dan toch pas na de wedstrijd, als je geen bloed onder je nagels meer over hebt. Want ja, het zou toch jammer zijn als ze niet meededen!

CIRCUS FELLAINI

E en doodgewone dinsdag in Frankrijk, net over de grens. Het is rond de middag. In het voorjaar kan het er mooi zijn, maar er valt weinig te beleven. Hooiwagens rijden af en aan. Hier en daar een schilderachtig watertorentje. Plotseling is er gerommel aan de horizon. Is er storm voorspeld? Staken de vrachtwagenchauffeurs? Langzaam komt het gerommel dichterbij, en dan wordt het zichtbaar. Krakende wagens met daarbovenop een bont gezelschap. Op de voorste wagen staat een boomlange man met een gigantische bos haar. Hij zwaait naar een handjevol verbijsterde kruideniers. Kinderen rennen de straat op. 'Mama! Mama! Kijk dan! Het circus komt eraan!' En inderdaad. Op de middelste wagen staat het geschilderd in krullend rood, geel en zwart: 'Circus Fellaini'. De lange man met de gigantische afro gaat hoger op de wagen staan en met zijn bliken toeter richt hij zich tot de toegestroomde dorpelingen. 'Daaaaaames en heeereen! Komt dat zien, komt dat zien! Treedt binnen in Circus Fellaini en kijkt uw ogen uit!' Tien merkwaardig ogende mannen tonen zich aan het publiek. De mensen weten niet waar ze moeten beginnen met kijken. De kinderen duiken half onder de rokken van hun moeder, maar blijven de mannen volgen met hun ogen. 'Dames en heren, ik stel ze aan u voor. Ziehier! Radja Nainggolan, de man met de vleesetende plant in zijn nek! Heeft u ooit zo iets gezien? En wat dacht u van Kevin de Bruyne, de man met het kindgezicht! Divock Origi, de man met het gele haar! En: Marc Wilmots, de Man Die Niet Lachen Kan! Kinderen, kom hem gerust kietelen! Vaders, tap je beste mop!' Het volk is nog maar amper op adem gekomen, of er is opnieuw gerommel aan de horizon. En nog eens. Aan het eind van de dag zijn er zoveel circussen het dorp gepasseerd, dat geen mens meer staat te kijken. Men weet het nu wel. Hanenkammen, vreemde lichaamsschilderingen, bodybuilders. Nee, dat eerste circus was toch het mooist. Met de fraaiste artiesten. Jammer dat het sprookje zo kort duurde. Of...?

Iancu

In de B2 voetbalde ik in een elftal dat alles won. Als het niet was door onze veelscorende spits Harry D. dan kwam het wel door het zuigen en zeuren van de zeer onsympathieke Marcel B. of door de pure intimidatie van Henkie H. en zijn familie.

De achternaam H., die ik u om privacyredenen en eventuele wraakoefeningen op mijn terrein gestel niet zal noemen, deed in Deventer en omstreken mensen sidderen en beven - of in ieder geval fluisteren als een van de vele leden van die familie in de buurt was. * Henkie kwam van het kamp en als zijn vader en moeder met wat ooms bij ons kwamen kijken, wonnen we altijd. Van Henkie werd gefluisterd dat hij bij zijn vorige club Labor een tegenstander achterna was gerend met een kaasbijlde van Frico en daarom was weggestuurd. Ik heb het hem nooit durven vragen en ik heb het wapen ook nooit met eigen ogen gezien.

Ergens in februari moesten wij uit naar Rohda Raalte. In de spits stond een lange slungel die Iancu heette en wat traag en flegmatiek oogde. Later kwamen we erachter dat de jongen Roemeens was en dat hij en zijn familie in de jaren zeventig waren gevlucht uit hun geboorteland, dat toen nog met straffe hand geregeerd werd door de dictator Ceaușescu. De rest van het team bestond, in onze stadse ogen, uit louter boeren. Zo zagen wij namelijk iedereen buiten de stadsgrenzen. Zelfs SVS uit Schalkhaar, dat eigenlijk direct aan de grens met Deventer ligt, en Colmschate, dat eigenlijk een bij de stad getrokken nieuwbouwwijk was, waren ook allemaal boeren. De enige vereniging die wel uit het dorp Twello kwam, maar absoluut geen boeren waren was Vlug en Krachtig. De reden daarvoor was dat daar Molukkers speelden en die waren ons qua mode mijlenver vooruit.

In de eerste helft scoorde Iancu tweemaal en na rust werd Marcel B. op hem gezet. Marcel had het onsympathieke talent om het met iedereen aan de stok te krijgen, iedere speler uit de tent te lokken en het dan door mij of Henkie op te laten lossen. Sommige tegenstanders van Marcel B. begonnen soms na één helft al op hem in te slaan, waardoor zij natuurlijk rood kregen en beschaamd van het veld dropen, zodat Marcel ze nog een sneer na kon geven.

Bij Iancu probeerde Marcel alles om hem uit de kast te lokken: op de tenen trappen, 'kutroemeen' fluisteren, 'ga terug naar je eigen land', 'wat doe je hier, zigeuner', 'sjaslikstaaf'. Sjaslik komt natuurlijk uit Hongarije, maar Marcel wist dat niet. Iancu gaf geen krimp en scoorde

in de tweede helft nog eens, uit een corner. Henkie, zelfs niet na een kort handgemeen met de spits, en Marcel, met zijn vreselijke gezuig, kregen maar geen vat op de jongen - Harry D. prikte er voor de statistieken uiteraard ook een goaltje in en we verloren met 3-1.

Onze trainer was diep teleurgesteld, omdat we zo niet ongeslagen kampioen konden worden net als het jaar daarvoor. Kampioenen werden we toch wel, dachten wij.

Het weekend erna speelden we thuis tegen de boeren van Lettele. We wonnen met 7-1 en ik scoorde voor het eerst, met een puike kopbal uit een scherpe corner. Na die wedstrijd kregen we friet met mayo en alles was in orde. Totdat we dinsdag naar de training fietsten. Op de parkeerplaats op De Rielerenk stond een donkere, avondse Mercedes schuin geparkeerd over twee parkeerplaatsen. Toen we ons roodgele tenue aan hadden, stampten we met veel kabaal naar het trainingsveld. We oefenden partijtje, penalty schieten, voorzetten en rondo's. Maar vanuit onze ooghoeken zagen we tegen de bosrand vier grote, besnorde mannen staan, type Roemeen. Ze zeiden niks en stonden daar alleen maar. Na afloop van de training liepen ze met ons mee richting kleedkamer. Dit maakte ons behoorlijk bang. Marcel B. zat timide tussen ons in en zelfs Henkie leek onder de indruk. Toen we een beetje angstig naar de kantine liepen, waren ze weg. De Mercedes was nergens te bekennen.

Op donderdag trinden we weer en daar stonden ze opnieuw, vier duistere kerels, zwiingend langs de kantlijn. Dinsdag weer, donderdag hetzelfde. Dit ging weken zo door, totdat we het eindelijk tegen de trainer gingen zeggen. Die zei dat we geen onzin moesten verkopen, dat die kerels gewoon voor de lol naar ons kwamen kijken en dat de mannen waarschijnlijk niet eens Roemenen waren, maar Turken ofzo. En op een dag, ik weet niet meer of het dinsdag of donderdag was, waren ze er niet meer. De competitie ging verloren en Rohda Raalte werd met drie punten voorsprong kampioen.

Tonnis Luit

* Met gevaar voor eigen leven wil de redactie wel een poging wagen: Harleman?

LETTERE À L'ÉDITEUR